

Nr 30

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 42 § lagen den 25 oktober 1957 (nr 577) om prästval.

I en den 5 april 1963 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 143, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag

**angående ändrad lydelse av 42 § lagen den 25 oktober 1957 (nr 577)
om prästval**

Härigenom förordnas, att 42 § lagen den 25 oktober 1957 om prästval skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

42 §.

I domkapitlets — — — — — hos Konungen.

Besvärerna skola *ingivas till eklestikdepartementet* inom tre veckor från den dag, då beslutet tillkännagavs genom anslag i domkapitlets lokal.

Besvärerna skola *hava inkommit till domkapitlet* inom tre veckor från den dag, då beslutet tillkännagavs genom anslag i domkapitlets lokal.

Över beslut — — — — — av röstberättigad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1964. Beträffande överklagande av beslut, som meddelats före denna lags ikraftträdande, skall äldre bestämmelse gälla.

I skrivelse den 20 mars 1959 (nr 121) har riksdagen i anledning av väckt motion (II: 54) anhållit om förslag till sådan ändring av 42 § lagen om prästval, att besvär hos Kungl. Maj:t i fråga om tillsättning av prästerlig tjänst skall ingivas till domkapitlet i stället för som nu till ecklesiastikdepartementet. Inom ecklesiastikdepartementet har därefter upprättats ett förslag till ändrad lydelse av 42 § lagen om prästval. I ärendet har efter remiss besvärssakkunniga den 24 november 1962 avgivit utlåtande.

Redogörelse för gällande bestämmelser m. m., frågans behandling vid 1959 års riksdag samt besvärssakkunnigas utlåtande lämnas i propositionen å s. 3—5, vartill utskottet får hänvisa.

Föredraganden, statsrådet af Geijerstam, anförde vid remiss till lagrådet: »Såsom framgått av den lämnade redogörelsen är det nuvarande förfarandet då besvär anföres över domkapitels beslut vid tillsättning av prästerlig tjänst förenat med vissa olägenheter. Enighet råder också såväl inom riksdagen som hos hörda remissinstanser om att en ändring bör ske i syfte att få till stånd en smidigare ordning. Jag har för egen del inte funnit anledning intaga annan ståndpunkt.

Vad härefter angår frågan huruvida en allmän reglering av besvärsförfarandet på grundval av besvärssakkunnigas kommande förslag skall avvaktas eller om ärendet skall tagas upp särskilt har första lagutskottet för sin del ansett, att det lämpligen torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bedöma spørsmålet vid den tid då ärendet — bl. a. med hänsyn till kyrkomötets medverkan i lagstiftningen — tidigast kan komma upp till prövning.

Besvärssakkunniga har i förevarande hänseende anført, att även om ett lagförslag om förvaltningsförfarandet blir framlagt av dem under år 1963, så torde det dröja ytterligare några år innan en allmän lag antagits och därav föranledda åtgärder i speciallagstiftning kommit till stånd. I och för sig önskvärda ändringar i besvärsförfarandet bör därför enligt besvärssakkunnigas mening inte anstå, och till en sådan ändring hänför de sakkunniga den nu aktuella frågan rörande lagen om prästval.

Jag är i det nu berörda spørsmålet vid vilken tidpunkt den begärda ändringen i prästvalslagen lämpligen bör ske av samma uppfattning som de besvärssakkunniga. Jag får i sammanhanget erinra om att genom propositionen 1960: 101 framlades vissa förslag till förenkling av arbetet på stiftskanslierna och underlättande av stiftsmyndigheternas och deras personals arbetsbörda. Den aktuella ändringen i lagen om prästval får ses mot bakgrunden av denna rationaliseringssträvan. Också med hänsyn härtill bör åtgärden vidtagas utan att den allmänna regleringen av förvaltningsförfarandet avvaktas.

I enlighet med det anförda har inom ecklesiastikdepartementet upprättats förslag till ändrad lydelse av 42 § lagen den 25 oktober 1957 (nr 577) om prästval. I stadgandet har därjämte vidtagits en jämkning av redaktionell natur för

att få överensstämmelse med motsvarande ordalag i 40 och 41 §§ lagen om prästval.

Den föreslagna lagändringen bör lämpligen träda i kraft den 1 januari 1964.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 143, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 maj 1963

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Arvidson, Hilding, Wikner, Hjorth och Nyman;

från andra kammaren: fru Gärde Widemar, herr Landgren, fru Johansson, fru Boman, herrar Svensson i Vä, Ekström i Björkvik, Gustafsson i Borås och Zetterberg.